

چرا شرکت‌های خارجی وارد مناقصات ایران نمی‌شوند؟ مسئله کجاست و چه باید کرد؟

دکتر سید احسان حسینی | مناقصه | کارشناس حقوقی

با وجود ظرفیت‌های گسترده در پروژه‌های زیرساختی و توسعه‌ای ایران، هنوز حضور شرکت‌های خارجی در مناقصات داخلی بسیار کم‌رنگ است. این پرش اساسی پیش‌روی سیاست‌گذاران، فعالان اقتصادی و مدیران اجرایی قرار دارد؛ چه موانعی موجب شده تا شرکت‌های بین‌المللی از ورود به عرصه رقابت در پروژه‌های ایرانی بازمانند؟ در این گزارش، ضمن بررسی چالش‌های حقوقی و اجرایی پیش‌روی شرکت‌های خارجی، به راهکارهایی پرداخته‌ایم که می‌تواند مسیر مشارکت بین‌المللی را هموارتر سازد و مناقصات ایران را به صحنه‌ای جذاب برای رقابت جهانی تبدیل کند.

مقدمه

توسعه زیرساخت‌ها و ارائه خدمات مناسب به شهروندان همواره از ارکان اصلی پیشرفت اقتصادی و اجتماعی کشورها محسوب می‌شود. بدون وجود زیرساخت‌های کارآمد در حوزه‌هایی چون حمل‌ونقل، انرژی، آب، ارتباطات و بهداشت، امکان رشد منسجم و عدالت‌محور برای جوامع فراهم نخواهد شد. در این مسیر، «مناقصات» نقش یک سازوکار کلیدی و راهبردی را ایفا می‌کنند؛ سازوکاری که می‌تواند ظرفیت‌های فنی و مالی را به شیوه‌ای شفاف و منظم در خدمت توسعه ملی قرار دهد.

مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران همواره یکی از راهکارهای مهم در جهت جذب سرمایه‌گذاری خارجی، انتقال فناوری و ارتقای استانداردهای فنی پروژه‌های زیرساختی و عمرانی کشور تلقی شده است. این مشارکت، در صورت تحقق، می‌تواند نقش مؤثری در افزایش رقابت، بهبود کیفیت اجرا و کاهش هزینه‌ها ایفا کند. با این حال، بررسی شرایط کنونی نشان می‌دهد که حضور شرکت‌های خارجی در این حوزه به چالش‌هایی جدی مواجه است که حل آن‌ها چندان هم دشوار نیست؛ چالش‌هایی که درک صحیح آن‌ها برای اصلاح سیاست‌ها و بهره‌برداری بهتر از ظرفیت‌های بین‌المللی ضروری به نظر می‌رسد.

بخشی از این موانع به ساختار حقوقی و مقررات حاکم بر مناقصات بازمی‌گردد. در کشور ما، قوانین و آیین‌نامه‌های مرتبط با برگزاری مناقصات، پیچیدگی‌های خاص خود را دارند که در بسیاری از موارد موجب کندی فرآیندها یا بروز ابهام برای شرکت‌های خارجی می‌شود. از سوی دیگر، نظام حقوقی ایران با هدف حمایت از تولید داخلی و تقویت صنایع ملی، سازوکارهایی را در نظر گرفته است که در عمل، می‌تواند شرایط رقابت را برای شرکت‌های غیرایرانی محدودتر کند. این جهت‌گیری، در راستای مصالح مشخصی اتخاذ شده و ریشه در سیاست‌های کلان اقتصادی کشور دارد. در کنار این موارد، عوامل دیگری همچون نوسانات اقتصادی، محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های بین‌المللی، دشواری در نقل‌وانتقال ارز، و نبود سازوکارهای تضمین‌شده برای حل‌وفصل اختلافات نیز از جمله موضوعاتی هستند که بر تصمیم‌گیری شرکت‌های خارجی برای ورود به مناقصات ایران تأثیرگذارند. پیچیدگی فرآیندهای اداری، بوروکراسی گسترده و نبود یک نظام شفاف و قابل پیش‌بینی در مراحل مختلف مناقصه، از جمله دغدغه‌هایی است که در گزارش‌های کارشناسی مطرح شده است.

با توجه به جایگاه ایران در منطقه و ظرفیت بالای پروژه‌های زیرساختی، طبیعی است که بسیاری از شرکت‌های بین‌المللی تمایل به حضور در بازار ایران داشته باشند. اما تحقق این هدف، نیازمند درک دقیق از موانع

پیش‌رو و برنامه‌ریزی مؤثر برای رفع تدریجی آن‌هاست. این نوشتار با هدف بررسی جامع این چالش‌ها، تلاش می‌کند تصویری روشن از فضای مناقصات ایران در ارتباط با شرکت‌های خارجی ارائه دهد و زمینه را برای گفتگویی سازنده در این حوزه فراهم سازد.

باید به این نکته اذعان کرد که در دنیای امروز، توسعه پایدار و رشد اقتصادی هر کشوری تا حد زیادی وابسته به جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی و بهره‌مندی از فناوری‌ها و تجارب بین‌المللی است. یکی از مهم‌ترین مسیرهای تحقق این هدف، مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ملی و پروژه‌های بزرگ عمرانی، صنعتی و زیرساختی است. ایران به‌عنوان کشوری با منابع غنی و پروژه‌های متعدد در حوزه‌های نفت، گاز، راهسازی، انرژی و فناوری، در نگاه اول ظرفیت بالایی برای جذب پیمانکاران و سرمایه‌گذاران خارجی دارد و بالتبع سرمایه‌گذاری برای شرکت‌های بزرگ بین‌المللی هم بسیار جذاب خواهد بود. با این حال، تجربه عملی نشان می‌دهد که مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران در عمل بسیار ناچیز است و با محدودیت‌ها و موانع قابل توجهی مواجه هستیم.

همه می‌دانند مناقصات یکی از اصلی‌ترین روش‌های برگزاری قراردادهای پروژه‌ای در کشور است که براساس آن، کارفرمایان دولتی یا خصوصی، از طریق فرآیندی شفاف و رقابتی، پیمانکاران مناسب را انتخاب می‌کنند، اما زمانی که پای شرکت‌های خارجی به این فرآیند باز می‌شود، چالش‌ها و پیچیدگی‌های فراوانی خودنمایی می‌کند که عملاً مشارکت گسترده آن‌ها را دچار مشکل می‌سازد. این موانع می‌تواند از حوزه‌های مختلفی نظیر حقوقی، اقتصادی، سیاسی و حتی فرهنگی سرچشمه بگیرد و تأثیر منفی بر توسعه پروژه‌ها و بهره‌وری سرمایه‌گذاری‌ها داشته باشد.

از منظر حقوقی و اداری، یکی از اصلی‌ترین مشکلات شرکت‌های خارجی، پیچیدگی‌ها و طولانی بودن فرآیند ثبت شرکت، اخذ مجوزها و تضمین اجرای قراردادهاست. قوانین مربوط به مناقصات در ایران، هرچند با هدف شفافیت طراحی شده‌اند، اما گاه به دلیل عدم تطابق با استانداردهای بین‌المللی یا سختگیری‌های بوروکراتیک، برای شرکت‌های خارجی موانع جدی ایجاد می‌کنند. همچنین، نبود تضمین‌های کافی برای اجرای قراردادها و نگرانی از ضعف نهادهای داور و قضایی، باعث تردید سرمایه‌گذاران خارجی می‌شود. در بعد اقتصادی، تحریم‌های بین‌المللی و محدودیت‌های بانکی، یکی از بزرگ‌ترین موانع مشارکت خارجی است. شرکت‌ها در مواجهه با مشکلات نقل و انتقال پول، ریسک‌های ناشی از نوسانات شدید ارزی و عدم شفافیت در پرداخت‌ها، کمتر مایل به ورود به پروژه‌های ایران هستند. علاوه بر این، فضای سیاسی نامطمئن و ریسک‌های ژئوپلیتیکی، نگرانی‌هایی جدی برای سرمایه‌گذاران خارجی ایجاد کرده که ممکن است منجر به خروج سرمایه یا انصراف از مناقصات شود.

از سوی دیگر، مشکلات فرهنگی و ساختاری نیز نباید نادیده گرفته شود. تفاوت‌های فرهنگی، زبان، شیوه‌های مدیریتی و عدم آشنایی با استانداردها و قوانین بین‌المللی، می‌توانند فرآیند همکاری میان شرکت‌های ایرانی و خارجی را پیچیده سازد. این موضوع باعث می‌شود تا هماهنگی‌ها و اجرای پروژه‌ها با تأخیر و مشکلات فراوان مواجه شود.

کشورهای بسیاری در سطح جهان و منطقه، با اصلاح قوانین و ایجاد بسترهای مناسب، توانسته‌اند مشارکت شرکت‌های خارجی را در پروژه‌های ملی خود افزایش دهند و از این طریق، فناوری‌های نوین و سرمایه‌گذاری‌های بزرگ را جذب کنند. مدل‌های موفقی مانند مشارکت‌های عمومی-خصوصی (PPP) یا قراردادهای ساخت-تملک-انتقال (BOT) نمونه‌هایی هستند که می‌تواند برای ایران الهام‌بخش باشد.

در ادامه این مقاله، ضمن بررسی دقیق و جامع موانع مختلف مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران، راهکارهایی نیز برای رفع این موانع پیشنهاد می‌شود تا با

اصلاح ساختارهای حقوقی، اقتصادی و فرهنگی، بتوان زمینه مشارکت گسترده‌تر و مؤثرتر شرکت‌های خارجی را فراهم آورد. دستیابی به این هدف، نه‌تنها باعث افزایش کیفیت و سرعت اجرای پروژه‌ها می‌شود، بلکه می‌تواند گامی مهم در جهت توسعه پایدار و تقویت جایگاه اقتصادی ایران در عرصه جهانی باشد.

بخش اول: چارچوب و اهمیت مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران

مناقصات به‌عنوان یکی از مهم‌ترین ابزارهای انتخاب پیمانکاران در پروژه‌های دولتی، نقش اساسی در توسعه اقتصادی و زیرساخت‌های کشور دارند. در ایران، برگزاری مناقصات تابع قانون برگزاری مناقصات و معاملات دولتی مصوب سال ۱۳۸۳ و اصلاحات آن است که چارچوب حقوقی نحوه برگزاری مناقصات را تعیین می‌کند. با این حال علاوه بر این قانون با ابیوه مقررات و آیین‌نامه‌های مشخص می‌دهد که در عین حال می‌تواند محدودیتی برای مناقصات، «در مناقصات بین‌المللی، مناقصه‌گران داخلی نسبت به مناقصه‌گران خارجی ترجیح دارند و نحوه ترجیح مناقصه‌گران داخلی در اسناد مناقصه قید خواهد شد. مناقصاتی که در آن‌ها رعایت این قاعده به مصلحت نباشد، باید از سوی شورای اقتصاد تأیید شود.» این بند به روشنی سیاست حمایتی کشور از پیمانکاران داخلی را تسهیل کرده که در مواردی در ایران با کاستی‌هایی شرکت‌های خارجی در حضور در مناقصات باشد. علاوه بر این، ماده ۸ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی نیز بر تسهیل مشارکت بخش خصوصی، از جمله سرمایه‌گذاران خارجی، در فعالیت‌های اقتصادی تأکید دارد. با این حال، اجرای این سیاست‌ها نیازمند وجود سازوکارهای قانونی هماهنگ و تسهیل‌گر است که در مواردی در ایران با کاستی‌هایی مواجه است.

در کنار قانون برگزاری مناقصات، آیین‌نامه‌های این قانون و بخشنامه‌های مربوطه که عمدتاً به تصویب سازمان برنامه و بودجه می‌رسند، جزئیات اجرایی و شرایط حضور پیمانکاران خارجی را تعیین می‌کنند. این آیین‌نامه ضمن تأکید بر شفافیت و رقابت آزاد، مقرراتی در خصوص نحوه ارائه ضمانت‌نامه‌های بانکی، مستندات صلاحیت فنی و مالی و نحوه تسویه حساب‌های مالی شرکت‌های خارجی را تعیین کرده است.

از سوی دیگر، موانع اقتصادی و سیاسی، به ویژه تحریم‌های بین‌المللی و محدودیت‌های شدید نقل و انتقالات ارزی، به‌طور قابل توجهی مشارکت شرکت‌های خارجی را محدود ساخته است. بخشنامه‌های متعدد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در زمینه کنترل ارز، فرآیند پرداخت به شرکت‌های خارجی را پیچیده و زمان‌بر کرده و بسیاری از سرمایه‌گذاران بین‌المللی را از حضور در مناقصات بازداشته است. یکی دیگر از چالش‌های اساسی، ضعف نهادهای داور و تضمین‌های حقوقی قراردادهاست. در حالی که طبق استانداردهای بین‌المللی، وجود سازوکارهای داور معتبر و مستقل برای اطمینان پیمانکاران خارجی از اجرای صحیح قراردادها بسیار حیاتی است، در کشور ما این موضوع شفافیت لازم بر خوردار نیست و همین امر سبب شده بسیاری از شرکت‌های خارجی نسبت به ریسک‌های حقوقی ورود به بازار ایران نگرانی داشته باشند. با این حال، اهمیت حضور شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران به دلیل انتقال فناوری‌های نوین، ارتقای کیفیت پروژه‌ها و جذب سرمایه‌های بین‌المللی بسیار بالاست. گزارش‌های سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری خارجی به شکل قابل توجهی باعث بهبود بهره‌وری، ارتقای فناوری و رشد اقتصادی کشور‌های میزبان می‌شود. در این راستا، اصلاح قوانین مرتبط، از جمله تسهیل فرآیندهای اداری، شفاف‌سازی قواعد ارزی و مالی، و

فراهم آوردن تضمین‌های حقوقی مناسب، کلید موفقیت در جذب مشارکت مؤثر شرکت‌های خارجی خواهد بود. همچنین، استفاده از مدل‌های مشارکت عمومی-خصوصی (PPP) و تقویت نهادهای داور بین‌المللی می‌تواند نقش بسزایی در این زمینه داشته باشد.

از سوی دیگر، افزایش آموزش و آشنایی دست‌اندرکاران داخلی با استانداردهای بین‌المللی و تفاهات حقوقی، گامی مهم در تسهیل ارتباط و همکاری با پیمانکاران خارجی است. این امر می‌تواند منجر به کاهش مشکلات فرهنگی و ساختاری و تسریع در اجرای پروژه‌های مشترک گردد.

بنابراین، درک دقیق چارچوب حقوقی مناقصات ایران و بررسی موانع موجود، زمینه‌ساز تدوین راهکارهای عملی و سیاستگذاری‌های مؤثر برای تقویت مشارکت شرکت‌های خارجی خواهد بود. این موضوع نه‌تنها به توسعه پروژه‌های زیرساختی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به بهبود جایگاه ایران در اقتصاد جهانی و جذب سرمایه‌گذاری‌های پایدار منجر شود.

بخش دوم: موانع اصلی مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران

مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران، علی‌رغم ظرفیت‌های بالقوه بازار و فرصت‌های گسترده پروژه‌های زیرساختی و صنعتی، با موانع متعدد و پیچیده‌ای مواجه است. این موانع را می‌توان در چهار دسته اصلی حقوقی و اداری، اقتصادی، سیاسی و بین‌المللی، و فرهنگی و ساختاری طبقه‌بندی کرد که در ادامه هر کدام به تفصیل بررسی می‌شوند.

۱. موانع حقوقی و اداری

اولین و مهم‌ترین دسته از موانع، مربوط به چارچوب‌های قانونی و مقررات اداری است. همان‌طور که در بخش قبل اشاره شد، قانون برگزاری مناقصات در بند (د) ماده ۲۰ خود، صراحتاً به ترجیح مناقصه‌گران داخلی نسبت به خارجی‌ها تأکید می‌کند. این سیاست، هرچند با هدف حمایت از تولید داخلی تدوین شده، اما در عمل می‌تواند شرکت‌های خارجی را در رقابت مناقصه به حاشیه برده. این ترجیح قانونی، همراه با پیچیدگی‌های فراوان در ارائه مستندات، تضمین‌نامه‌ها، و فرآیندهای ارزیابی صلاحیت فنی و مالی، موجب افزایش هزینه‌ها و زمان ورود شرکت‌های خارجی به مناقصات می‌شود. با این حال هرچند بند (د) ماده ۲۰، ترجیح مناقصه‌گران داخلی در مناقصات بین‌المللی را مورد تأکید قرار می‌دهد، اما باید توجه داشت که این قاعده نه‌تنها در ایران، بلکه در بسیاری از کشورها به‌عنوان ابزاری برای حمایت از صنایع و شرکت‌های داخلی رواج دارد. با این همه، اعمال ترجیح داخلی باید با در نظر گرفتن مصلحت کلی کشور، بهره‌وری اقتصادی، کیفیت اجرای پروژه‌ها و توانمندی فنی شرکت‌های داخلی صورت گیرد. اعطای اولویت به شرکت‌های داخلی نباید به‌گونه‌ای باشد که مانعی برای ورود فناوری، سرمایه‌گذاری خارجی و ارتقای استانداردهای اجرایی گردد. از این منظر، تعیین مصادیق ترجیح باید به‌صورت شفاف، مشروط و متناسب با نوع پروژه در اسناد مناقصه لحاظ شود. علاوه بر این، شورای اقتصاد به‌دستی مرجعی برای تشخیص موارد استثنایی معرفی شده است تا در شرایطی که ترجیح داخلی به نفع کشور نیست، امکان تعدیل این سیاست فراهم باشد. در نهایت، سیاست ترجیح داخلی نباید به ابزار انحصار یا کاهش رقابت‌پذیری تبدیل شود، بلکه باید ابزاری هوشمندانه برای تقویت ظرفیت‌های داخلی و تعامل مؤثر با بازار بین‌المللی باشد.

علاوه بر این، نبود هماهنگی کامل بین قوانین مختلف و آیین‌نامه‌ها، از جمله قانون سرمایه‌گذاری خارجی، قانون مبارزه با پولشویی، مقررات ارزی بانک مرکزی و قوانین مالیاتی، موجب سردرگمی شرکت‌های خارجی

و افزایش ریسک حقوقی آن‌ها می‌شود. برای مثال، شرکت‌ها با رویارویی با قوانین متناقض در زمینه انتقال ارز، ضمانت‌نامه‌های بانکی و معافیت‌های مالیاتی، در بسیاری موارد با چالش‌های حقوقی مواجه می‌شوند که روند مشارکت آن‌ها را کند یا متوقف می‌سازد.

از سوی دیگر، پیچیدگی‌های بوروکراسی اداری، نیاز به اخذ مجوزهای متعدد و طولانی شدن فرآیندهای تأیید صلاحیت فنی و مالی، موانع جدی برای شرکت‌های خارجی است. این فرآیندهای وقت‌گیر و غیرشفاف نه‌تنها انگیزه شرکت‌های خارجی را کاهش می‌دهد، بلکه در برخی موارد منجر به از دست رفتن فرصت‌های سرمایه‌گذاری می‌شود.

۲. موانع اقتصادی

بخش اقتصادی یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها برای مشارکت شرکت‌های خارجی است. تحریم‌های اقتصادی بین‌المللی که علیه ایران اعمال شده‌اند، به‌طور مستقیم و غیرمستقیم موجب محدودیت در دسترسی به منابع مالی بین‌المللی و نقل و انتقالات بانکی شده‌اند. به‌عنوان مثال، بانک‌های خارجی به دلیل ریسک تحریم‌ها، معمولاً از همکاری با طرف‌های ایرانی خودداری می‌کنند و این امر موجب مشکلات جدی در انجام پرداخت‌ها و دریافت تضمین‌های مالی می‌شود.

همچنین، نوسانات شدید نرخ ارز و وجود بازار غیررسمی ارز در ایران، ریسک‌های مالی قابل توجهی را برای شرکت‌های خارجی ایجاد کرده است. این نوسانات باعث می‌شود که پیش‌بینی هزینه‌ها و سودآوری پروژه‌ها برای شرکت‌های بین‌المللی دشوار شود و سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت با عدم اطمینان همراه گردد. مشکلات مربوط به تضمین‌های مالی و بانکی نیز از دیگر موانع اقتصادی است. شرکت‌های خارجی معمولاً ملزم به ارائه ضمانت‌نامه‌های بانکی معتبر بین‌المللی هستند، اما در شرایط فعلی بسیاری از بانک‌های ایرانی فاقد اعتبار جهانی هستند و بانک‌های خارجی نیز به دلیل تحریم‌ها قادر به همکاری نیستند. این مسئله مانعی بزرگ برای ورود شرکت‌های خارجی به مناقصات ایران است.

۳. موانع سیاسی و بین‌المللی

موانع سیاسی، یکی از پیچیده‌ترین چالش‌ها برای مشارکت شرکت‌های خارجی در مناقصات ایران است. شرایط سیاسی منطقه‌ای و بین‌المللی، به ویژه تحریم‌های گسترده و محدودیت‌های سیاسی، ریسک‌های سیاسی ملزم به ارائه ضمانت‌نامه‌های بانکی معتبر بین‌المللی را به شدت افزایش داده‌اند. شرکت‌های خارجی نگران تحریم‌های ثانویه، مشکلات ناشی از تغییرات ژاگهانی سیاست‌های بین‌المللی و فشارهای سیاسی هستند که می‌تواند پروژه‌ها را مختل یا حتی لغو کند.

علاوه بر این، روابط سیاسی ایران با برخی کشورها باعث شده است که شرکت‌های خارجی از کشورهایی که روابط سیاسی محدودتری دارند، حضور کمتری در بازار ایران داشته باشند. این امر موجب کاهش تنوع شرکت‌های خارجی و افزایش وابستگی به چند کشور خاص شده است.

۴. موانع فرهنگی و ساختاری

علاوه بر موانع قانونی و اقتصادی، تفاوت‌های فرهنگی و ساختاری نیز نقش مهمی در محدود کردن مشارکت شرکت‌های خارجی ایفا می‌کند. تفاوت در زبان، روش‌های کاری، استانداردهای فنی و مدیریتی، و نحوه ارتباط با نهادهای دولتی، می‌تواند باعث سوء تفاهم‌ها و کندی روند همکاری‌ها شود.

کمبود آموزش و آگاهی در بین مدیران و کارشناسان داخلی درباره تعامل با شرکت‌های خارجی و قوانین بین‌المللی، نیز چالشی جدی است که باید رفع شود. در بسیاری موارد، فقدان دانش کافی درباره روش‌های مناقصه و فرآیندهای بین‌المللی، منجر به تصمیمات اشتباه یا عدم بهره‌برداری بهینه از فرصت‌های بین‌المللی می‌شود.

افزون بر این، ساختارهای سازمانی دولتی و فرآیندهای تصمیم‌گیری پیچیده، باعث کاهش انعطاف‌پذیری در اجرای پروژه‌ها و ایجاد موانع غیررسمی برای شرکت‌های خارجی می‌شود. این ساختارها معمولاً کند، غیرشفاف و ناکارآمد هستند و از همکاری مؤثر بین بخش‌های مختلف دولتی و خصوصی جلوگیری می‌کنند.

دستور العمل ارزی جدید بانک مرکزی

گروه بازار سرمایه | مناقشه |

دستور العمل اجرایی تعیین میزان ارز قابل حمل، نگهداری و مبادله در داخل کشور ابلاغ شد. به گزارش مناقشه‌مزایده، دستور العمل اجرایی تعیین میزان ارز قابل حمل، نگهداری و مبادله در داخل کشور از سوی اداره تدوین مقررات ارزی بانک مرکزی ابلاغ شد. براساس این دستور العمل، صرافی‌ها و بانک‌ها از محدودیت حمل ارز مستثنی شدند اما حمل فیزیکی ارز میان صرافی‌ها و بانک‌ها منوط به معرفی نامه رسمی است؛ همچنین ارز بدون سند رسمی پس از شش ماه مشمول مقررات قاچاق می‌شود. در این دستور العمل آمده است: به استناد بند (الف) ماده (۷) قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز و بند «پ» ماده (۵) این نامه اجرایی مواد (۵) و (۶) قانون مذکور و همچنین بندهای (پ) و (ج) ماده (۲) مکرر قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز با آخرین و الحاقات «دستور العمل اجرایی تعیین میزان ارز قابل حمل نگهداری و مبادله در داخل کشور» به شرح ذیل ابلاغ می‌شود.

ماده ۱- در این دستور العمل عناوین و اصطلاحات و عبارات ذیل در معانی مشروح زیر به کار می‌روند:

۱-۱- شخص اعم از شخص حقیقی و حقوقی ایرانی و خارجی؛

۱-۲- مؤسسه اعتباری اشخاص حقوقی که با مجوز بانک مرکزی یا به موجب قانون تحت عنوان «بانک» یا مؤسسه اعتباری غیربانکی به انجام عملیات بانکی مبادرت می‌نمایند و مجاز به انجام عملیات ارزی می‌باشند.

۱-۳- صرافی شخص حقوقی است که از بانک مرکزی مجوز انجام عملیات صرافی را اخذ نموده است؛ مجوز صرافی قائم به شخص حقوقی صرافی است و به هیچ عنوان قابل واگذاری یا توکیل به غیر نیست.

۱-۴- صورت حساب خرید معتبر مؤسسه اعتباری و صرافی رسید سامانه ارزی حاوی اطلاعاتی نظیر شناسه پیگیری، طرفین معامله و میزان و زمان انجام معامله است که شماره مسلسل ارزهای موضوع معامله نیز ضمیمه آن است.

۱-۵- سند برداشت از حساب نزد مؤسسه اعتباری سندی که مبین پرداخت مبلغ مربوط از محل حساب ارزی به شخص دارنده حساب توسط مؤسسه اعتباری است.

۱-۶- اظهار نامه گمرک کی رسید چاپی صادره توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران حاوی کد رهگیری که بیانگر اظهار ارز توسط شخص

حقیقی در هنگام ورود به کشور است.

۱-۷- حمل و نقل و انتقال فیزیکی ارز

۱-۸- سامانه ارزی سامانه نظارت ارزی (سنا)

۱-۹- اکتانکس مسکوک ارز

ماده ۲- حمل و نگهداری ارز توسط هر شخص حداکثر تا سقف مبلغ ۱۰۰۰۰ یورو یا معادل آن به سایر ارزها ملایم است.

ماده ۳- حمل و نگهداری ارز برای مبالغ بیشتر از ۱۰۰۰۰ یورو یا معادل آن به سایر ارزها توسط هر شخص، صرفاً در صورت داشتن یکی از مدارک ذیل مجاز است.

الف- صورت حساب خرید معتبر مؤسسه اعتباری و صرافی

ب- سند برداشت از حساب نزد مؤسسه اعتباری

ج- اظهار نامه گمرکی

ماده ۴- صورت حساب خرید معتبر مؤسسه اعتباری و صرافی و سند برداشت از حساب نزد مؤسسه اعتباری، حداکثر شش ماه از تاریخ صدور دارای اعتبار است قبل از انقضای مهلت مذکور دارندگان صورت حساب خرید معتبر مؤسسه اعتباری و صرافی و سند برداشت از حساب نزد مؤسسه اعتباری مکلفند به یکی از روش‌های ذیل عمل نمایند:

الف- واریز ارز مربوط به حساب ارزی نزد یکی از مؤسسات اعتباری

شمارش معکوس برای بحران بانکی

نظام بانکی ایران با ناترازی فزاینده و ساختاری روبه‌رو است؛ مسئله‌ای که دیگر نمی‌توان آن را پنهان یا انکار کرد. حتی بانک مرکزی نیز به این واقعیت تلخ اذعان دارد. به گزارش مهر، در یکی، دوده گذشته، نظام بانکی ایران به تدریج وارد وضعیتی شده است که کارشناسان اقتصادی آن را «ناترازی مالی» یا «هشکاف ترازنامه‌ای» می‌نامند. این واژه در ظاهر تخصصی و حسابداری گونه به نظر می‌رسد، اما در بن‌خود حامل بحران‌هایی است که آثار آن‌ها سال‌هاست به‌وضوح در اقتصاد کشور احساس می‌شود. از رشد شتاب‌زده نقدینگی و تورم لجام‌گسیخته گرفته تا کاهش بی‌سابقه قدرت خرید مردم و افزایش فاصله طبقاتی، همه و همه نشانه‌هایی از بیماری مزمنی است که در تار و پود شبکه بانکی ایران رخنه کرده است. منشأ ناترازی بانکی، ترکیبی از عوامل درهم‌تنیده ساختاری، سیاسی و مدیریتی است. از یک‌سو، سیاست‌های پولی و مالی دولت‌ها طی سال‌های گذشته با فشار بر بانک‌ها برای اعطای تسهیلات تکلیفی، منابع این مؤسسات را فرسوده کرده است. بانک‌ها به جای آنکه براساس اصول اقتصادی، تسهیلات را به پروژه‌های سودآور تخصیص دهند، موظف شدند در راستای اهداف سیاست‌گذاران، منابع خود را صرف فعالیت‌هایی کنند که یا بازده اقتصادی نداشتند یا عملاً هیچ بازپرداخت نداشتند.

از سوی دیگر، سوءمدیریت‌های داخلی، نبود نظارت مؤثر، و ساختارهای معیوب حکمرانی شرکتی در بسیاری از بانک‌ها، شرایط را بدتر کرد. برخی از بانک‌ها، به ویژه مؤسسات مالی خصوصی‌شده‌ای که در یک دوره بدون نظارت کافی گسترش یافتند، به محلی برای بازی‌های پرریسک مالی، معاملات صوری، و خلق دارایی‌های موهوم بدل شدند. ترازنامه این بانک‌ها، در ظاهر حاوی ارقام خیره‌کننده‌ای از دارایی و سود است، اما با اندکی بررسی دقیق، مشخص می‌شود که بخش عمده‌ای از این دارایی‌ها یا قابل وصول نیستند، یا ارزشی بسیار کمتر از آنچه در دفاتر ثبت شده دارند. گزارش‌های رسمی منتشرشده از سوی بانک مرکزی، به روشنی نشان می‌دهد که شمارش از بانک‌های کشور، در عمل به مرحله ورشکستگی رسیده‌اند. سرمایه آن‌ها منفی است؛ به این معنا که تعهدات و بدهی‌هایشان بسیار

بیشتر از دارایی‌هایشان است. در یک اقتصاد عادی، چنین بانک‌هایی باید تعطیل یا اصلاح ساختاری می‌شدند. اما در ایران، به دلایل متعدد از جمله ملاحظات اجتماعی، امنیتی و سیاسی، نه تنها این مؤسسات به کار خود ادامه داده‌اند، بلکه با خلق نقدینگی بیشتر و اتکال مستقیم یا غیرمستقیم به منابع بانک مرکزی، بر رشد بحران افزوده‌اند. یکی از تبعات خطرناک این چرخه معیوب، افزایش بی‌رویه پایه پولی و رشد افسارگسیخته نقدینگی است. بانک‌هایی که دیگر توانایی ایفای تعهدات خود را ندارند، برای بقا راهی جز استقراض از بانک مرکزی یا خلق پول از هیچ ندارند. این پدیده که در ظاهر راهکاری برای حفظ پایداری سیستم است، در عمل به انفجار تورم منتهی می‌شود. هر واحد پولی که بدون پشتوانه واقعی به اقتصاد تزریق می‌شود، ارزش ریال را پایین‌تر می‌برد و فشار بیشتری بر معیشت مردم وارد می‌کند. بحران ناترازی بانکی، برخلاف تصور عمومی،

دیده‌ایم. با این حال، آنچه ایران بحران را خطرناک‌تر می‌کند، فقدان شفافیت کافی و اطلاع‌رسانی صادقانه به افکار عمومی است. بسیاری از مردم حتی نمی‌دانند که بانک‌هایی که در آن‌ها سپرده‌گذاری کرده‌اند، ممکن است با زیان‌های پنهان و دارایی‌های سی‌ارزش روبه‌رو باشند. در حالی که نهادهای ناظر و دستگاه‌های مرتبط، اطلاعات لازم را در اختیار دارند، سطح اطلاع‌رسانی به گونه‌ای نبوده که اعتماد عمومی را بازسازی کند یا فشاری مؤثر برای اصلاح ساختاری ایجاد نماید. در چنین شرایطی، انتشار گزارش‌های مستند و تحلیل‌های دبراه و وضعیت واقعی بانک‌ها، دیگر یک انتخاب نیست، بلکه یک ضرورت ملی است. در سلسله گزارش‌هایی که از این پس منتشر خواهد شد، قصد داریم با اکتاف بر داده‌های رسمی، صورت‌های مالی حسابرسی‌شده، و تحلیل‌های مستقل، به بررسی دقیق ابعاد مختلف ناترازی بانکی در ایران بپردازیم. این بررسی‌ها، بانک‌به‌بانک، و به تفکیک منتشر خواهد شد تا تصویر روشن‌تری از واقعیت پنهان‌شده در لایه‌های ترازنامه‌ای آشکار گردد. هدف ما از این گزارش‌ها تنها آگاهی‌بخشی به افکار عمومی نیست؛ بلکه امید داریم این شفاف‌سازی به عنوان فشاری اجتماعی و کارشناسی، نهادهای ناظر و تصمیم‌گیر را وادار به اقدام کند. وضعیت کنونی دیگر قابل تحمل نیست. اگر امروز در برابر این بحران ساختاری اقدام نکنیم، فردا ممکن است برای جبران خسارت‌ها، هزینه‌هایی بسیار بیشتر بپردازیم؛ هزینه‌هایی که نه تنها بر دوش دولت، بلکه مستقیماً از جیب مردم برداشته خواهد شد. در گزارش‌های آینده، سعی خواهیم کرد به پرسش‌های اساسی پاسخ دهیم: کدام بانک‌ها در آستانه بحران هستند؟ وضعیت سرمایه، مطالبات، و دارایی‌های آن‌ها چگونه است؟ چه میزان از سود مردم مربوط به سیاست‌های دولت است و چه میزان ناشی از عملکرد خود بانک‌ها؟ و مهم‌تر از همه، راه‌حل چیست؟ آیا اصلاحات ساختاری در شرایط فعلی امکان‌پذیر است یا تنها یک بحران همه‌جانبه می‌تواند مسیر تحول را باز کند؟ شفافیت پاسخ به این پرسش‌ها برای بسیاری از خوانندگان تکان‌دهنده باشد، اما اگر خواهان اصلاح واقعی هستیم، چاره‌ای جز شنیدن حقیقت نداریم حتی اگر تلخ باشد.

بوری بر مدار نوسان

بازار سرمایه که از ۲۹ اردیبهشت نسبتاً متعادل شده، دیروز (دوشنبه) رشد کرد؛ به‌طوری که شاخص کل با افزایش بیش از ۱۸ هزار واحد به رقم سه‌میلیون و ۱۲۵ هزار واحد رسید. به گزارش ایسنا، دیروز شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران ۱۸ هزار و ۲۸۲ واحد رشد کرد و به رقم سه‌میلیون و ۱۲۵ هزار و ۲۷۷ واحد رسید. شاخص هموزن نیز ۴۴۵۶ واحد افزایش داشت و در عدد ۹۶۲ هزار و ۶۲۳ واحد ایستاد. بازار سرمایه پس از روند افزایشی که از ۱۹ فروردین آغاز کرده از ۲۹ اردیبهشت بر مدار نوسان قرار گرفته است؛ به‌طوری که در برخی روزها سبز پوش و در برخی دیگر قرمز پوش شد. به‌طوری که ۴۰ روز کاری اخیر و در شرایطی که بازارهای ارز و طلا تحت تأثیر مذاکرات و بهبود مناسبات بین‌المللی روند کاهشی دارند، ۱۲ روز منفی را تسهیل کرده و سایر روزها سبزپوش بوده است. دیروز در سومین روز کاری هفته تعداد سهام مثبت بورس ۲۰۱ عدد و سهام منفی ۱۲۵ عدد بود. تعداد خریداران نیز به ۵۰ هزار نفر رسید و به‌طور کلی بازار ۵۹ درصد افزایش داشت. همچنین در این روز ۴۱۶ هزار فقره معامله به ارزش حدود ۱۱ هزار میلیارد تومان در بازار سهام انجام شد. فارس، شینا و وغدیر بیش‌ترین تأثیر مثبت را بر شاخص بورس داشتند. از نمادهای پرتراکنش نیز می‌توان به خودرو، خسپا و وبملت اشاره کرد. دیروز هم‌چنین شاخص فرابورس ایران رشد ۱۰۲۶ واحد را تجربه کرد و به ۲۷ هزار و ۵۹۹ واحد رسید. تعداد معاملات دیروز فرابورس ۲۲۹ هزار فقره و ارزش آن رقم قابل توجه ۶۸۹ هزار میلیارد تومان بود. وملت، خاور و انتخاب بیش‌ترین تأثیر مثبت را بر شاخص فرابورس داشتند. مهرام، خیم و ویا نیز از نمادهای پرتراکنش فرابورس بودند.

اعطای تندیس زرین

اجلاس سراسری رضایت‌مندی مشتری به بانک صادرات ایران

تندیس زرین نهمین اجلاس سراسری رضایت‌مندی مشتری در انتخاب هیئت داوران و به دلیل ارائه خدمات متنوع و آنلاین بانکی به مشتریان به «سینتو» بانک صادرات ایران اعطا شد. به گزارش مناقشه‌مزایده به نقل از روابط عمومی بانک صادرات ایران، در این اجلاس که با حضور منصومه آقاپور علیشاهی؛ مشاور رئیس جمهور، مریم جلالی؛ معاون صنایع‌دستی و هنرهای سنتی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، علیرضا محبوب؛ نماینده ادوار مجلس و دبیر کل خانه کارگر و سایر مسئولان، سیاست‌گذاران اقتصادی و مدیران ارشد شرکت‌های بزرگ کشور برگزار شد، به اعطای تندیس زرین اجلاس به پلتفرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران (سینتو)، از ارائه خدمات بانکداری دیجیتال این بانک به مشتریان تجلیل شد. معاون بانکداری جامع بانک صادرات ایران طی سخنانی در این اجلاس گفت: وفاداری و رضایت مشتری لازمه بقا و تداوم فعالیت هر سازمان و کسبوکار است و بانک صادرات ایران از ۲۳ سال پیش به امروز با شعار «حق با مشتری است»، راهبر و ضمیم واقعی بانک‌ها، دیگر یک انتخاب نیست، بلکه یک ضرورت ملی است. در سلسله گزارش‌هایی که از این پس منتشر خواهد شد، قصد داریم با اکتاف بر داده‌های رسمی، صورت‌های مالی حسابرسی‌شده، و تحلیل‌های مستقل، به بررسی دقیق ابعاد مختلف ناترازی بانکی در ایران بپردازیم. این بررسی‌ها، بانک‌به‌بانک، و به تفکیک منتشر خواهد شد تا تصویر روشن‌تری از واقعیت پنهان‌شده در لایه‌های ترازنامه‌ای آشکار گردد. هدف ما از این گزارش‌ها تنها آگاهی‌بخشی به افکار عمومی نیست؛ بلکه امید داریم این شفاف‌سازی به عنوان فشاری اجتماعی و کارشناسی، نهادهای ناظر و تصمیم‌گیر را وادار به اقدام کند. وضعیت کنونی دیگر قابل تحمل نیست. اگر امروز در برابر این بحران ساختاری اقدام نکنیم، فردا ممکن است برای جبران خسارت‌ها، هزینه‌هایی بسیار بیشتر بپردازیم؛ هزینه‌هایی که نه تنها بر دوش دولت، بلکه مستقیماً از جیب مردم برداشته خواهد شد. در گزارش‌های آینده، سعی خواهیم کرد به پرسش‌های اساسی پاسخ دهیم: کدام بانک‌ها در آستانه بحران هستند؟ وضعیت سرمایه، مطالبات، و دارایی‌های آن‌ها چگونه است؟ چه میزان از سود مردم مربوط به سیاست‌های دولت است و چه میزان ناشی از عملکرد خود بانک‌ها؟ و مهم‌تر از همه، راه‌حل چیست؟ آیا اصلاحات ساختاری در شرایط فعلی امکان‌پذیر است یا تنها یک بحران همه‌جانبه می‌تواند مسیر تحول را باز کند؟ شفافیت پاسخ به این پرسش‌ها برای بسیاری از خوانندگان تکان‌دهنده باشد، اما اگر خواهان اصلاح واقعی هستیم، چاره‌ای جز شنیدن حقیقت نداریم حتی اگر تلخ باشد.

آگهی مناقشه عمومی

صادرده از سامانه بانک مرکزی که می‌بایست به‌دقتی کار فرما (شرکت سایبر) و هموزن به‌همراه و امضای مجاز و تعهد آور مناقصه‌گر، همراه با سایر اسناد مناقصه‌ها، به‌نام مناقصه‌گر، تسلیم شود.

۱-۳- سقف قیمت مجوز بهره‌مهر و امضای مجاز و تعهد آور مناقصه‌گر به مبلغ ۳۴۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به‌دقتی شرکت سایبر

۲- مهلت دریافت اسناد: از تاریخ ۱۳۰۴/۰۳/۱۳ لغایت ۱۳۰۴/۰۳/۲۱ می‌باشد.

۳- مهلت تسلیم و زمان گذاشتن پیشنهادها: مهلت تسلیم تا ساعت ۱۰:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۳۰۴/۰۳/۲۵ و طرح فدار» و زمان گذاشتن پیشنهادها، همان روز در جلسه کمیسیون معاملات شرکت سایبر می‌باشد.

۴- نشانی محل دریافت اسناد مناقشه: تهران، بزرگراه همت، شیخ بهایی جنوبی، خیابان شهید آقالیخانی، مجتمع ونگ پارک، برج الوند (پنجم)، دفتر امور قرار دادهای شرکت سایبر.

۵- نشانی محل تسلیم پیشنهادها: تهران، بزرگراه همت، شیخ بهایی جنوبی، خیابان شهید آقالیخانی، مجتمع ونگ پارک، برج الوند (پنجم)، امور حراست شرکت سایبر.

۶- هزینه خرید اسناد مناقشه: اسناد و مدارک مناقصه فقط از انحصار می‌نامه معتبر به‌نام نمایندگان شرکت‌های مناقصه‌گر به‌صورت رایگان تحویل خواهد شد.

۷- مدت اعتبار پیشنهادات: ۹۰ ماه شمسی می‌باشد.

۸- دستگاه مناقصه‌گر: در درود یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.

۹- سایر جزئیات در اسناد مناقصه درج شده است.

۱۰- متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر یا شماره تلفن ۸۸۰۴۸۳۱۸ داخلی ۳۰۷ تماس حاصل فرمایند.

شرکت سایبر در نظر دارد نسبت به اجرای عملیات زیرسازی و روسازی دو خطه و نصب سوزن و کراس اور موجود حد فاصل ایستگاههای E2، B2 پروژه احداث خط ۲ قطار شهری کرج از طریق برگزاری مناقشه عمومی با شرایط زیر اقدام نماید:

۱- موضوع مناقشه: اجرای عملیات زیرسازی و روسازی دو خطه و نصب سوزن و کراس اور موجود حد فاصل ایستگاههای E2، B2 پروژه خط ۲ قطار شهری کرج

۲- مهلت: ۲۳ روز

۳- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۴- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۵- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۶- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۷- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۸- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۹- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

۱۰- مهلت پذیرش: ۲۳ روز

آگهی مزایه عمومی

شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان در نظر دارد مزایده‌ای ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مزایده در یافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مزایده گران و گشایش پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

به پیشنهادهای فاقد امضا مشروط مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضا مدت مقر در فراخوان واصل می‌شود، مطلقاً تریب اثر نخواهد شد.

پیشنهاددهنده مکلف است معادل مبلغ سپرده تضمین‌های معتبر تسلیم یا مبلغ مذکور را به حساب بانکی شرکت واریز و یا چک بانکی تضمینی در وجه شرکت تهیه و حسب مورد ضمانتنامه یا رسید واریز وجه یا چک بانکی ضمیمه پیشنهاد به شرکت تسلیم نماید. به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده های مخدوش، سپرده های کمتر از میزان مقر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مزایده مندرج است.

زمان گشایش پاکت‌ها: ساعت ۱۳:۰۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۱ خواهد بود.

تاریخ بازدید: از ساعت ۷ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۱ خواهد بود.

ارسال پاکت الف به صورت فیزیکی به آدرس شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان تا ساعت ۷ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۱ الزامی می‌باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مزایده و ارائه پاکت های الف :

آدرس: کرمان بلوار جمهوری اسلامی روبه روی گمرک شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان کد پستی: ۷۶۱۸۱۸۱۵۶۷۶

تلفن تماس: ۵-۳۲۱۱۰۴۰۳ داخلی ۱۳۳۴

روزنامه مناقشه ۴۳۶۵-۳۲۱۲-۴۰۱۲

ردیف	شماره مزایده	موضوع	کد فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ ضمانت نامه (ریال)
۱	۱-۱۴۰۴	مزایده ۵۰ تن سیم مس اسقاط	۱۰۰۴۰۰۱۵۷۴۰۰۰۰۰۱	۵,۳۶۵,۵۵۸,۱۱۴
۲	۲-۱۴۰۴	۳۷ تن سیم آلومینیوم اسقاط	۱۰۰۴۰۰۱۵۷۴۰۰۰۰۰۰۲	۱۲,۴۳۵,۳۸۷,۰۰۰

مهلت زمانی در یافت اسناد مزایده از سایت: مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ تا حداکثر تا مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۲ ساعت ۱۴:۰۰ صبح خواهد بود

آخرین مهلت ثبت قیمت: (راس ساعت ۱۱:۳۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۱ خواهد بود.

زمان گشایش پاکت‌ها: ساعت ۱۳:۰۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۱ خواهد بود.

تاریخ بازدید: از ساعت ۷ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۱ خواهد بود.

ارسال پاکت الف به صورت فیزیکی به آدرس شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان تا ساعت ۷ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۱ الزامی می‌باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مزایده و ارائه پاکت های الف :

آدرس: کرمان بلوار جمهوری اسلامی روبه روی گمرک شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان کد پستی: ۷۶۱۸۱۸۱۵۶۷۶

تلفن تماس: ۵-۳۲۱۱۰۴۰۳ داخلی ۱۳۳۴

مهر داد حسینی مدیر دفتر ارتباط عمومی و مطالعات اجتماعی

روزنامه مناقشه ۴۳۶۵-۳۲۱۲-۴۰۱۲

